

Ἐφημερὶς ποῦ τὴν γράφει ὁ Σουρῆς.

Ἐκτον ἔτος τοῦτο εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ἐτος χίλια ὀκτακόσια κι' ἐννεήντα... τί καλά!
περισσέυματα καὶ πλοῦτη μᾶς ἐπήρην τὰ μῆλα!

Ὁ Ρωμῆς τὴν ἰσομάδα — μόνο μὴ φορὰ θὰ θγαίνῃ.
Κι' ἔταν ἔγω ἐμπνῶδα — κι' ἔποτε μοὶ κα:εβαίνῃ.
Συνοδηματὸς θὰ δίγωμαι — διότι τοὺς ἀνέγωμαι.
μοναχὰ ἔσας ἔπαρχίας — καὶ ἔσ' Ἐξωτερικόν.
ἐπιστῆ καίροσ πτωχίας — τρέμει τὰ Ἑλληνικόν.
Συνοδημὰ γὰρ καθεῖ χρόνον — οράγκα δώδεκα καὶ μόνο.

γὰρ τὰ ἔνα ἄμας μέρη — δεκαπέντε καὶ ἔσ' χίρι.
Ἄλλ' ἔδω συνοδηματὰ — δὲν θὰ γίνονται ποτέ.
κι' ἔσα φύλλα κι' ἀνκρατῆς — δὲν περὶς συνοδηματῆς.
Κι' ὄντε ἔθλω νταραβῆρι — μὴ κανίνα κανονῆρη.
Γράμματα καὶ συνοδηματὰ — ἀποστέλλονται σ' ἔμέ.
Μίς ἔσ' ἄν φῆρων τὴν ἀντῆρα — κι' ὁ Ρωμῆς μᾶς μὴ δεκῆρα.

Τοῦ Ἀπριλίου εἰκοσιμία,
παρὰς καὶ πλοῦτος καὶ βουλιμία.

Ἐννεήντα ὀκτὼ καὶ διακόσια,
Βουλευτῶν ἀκονῶται ἡ γλώσσα.

Ἐλάτε μὲ τὸ ζῶρι,
τοῦ ἔθνους ἑβουληφόροι.

Ἐλάτε πάλιν, Βουλευταί... τὸ ἔθνος σᾶς καλεῖ...
ἐκεῖνο διὰ στόματος Τρικοῦπῃ σᾶς λαλεῖ.
Ὁ Βασιλεὺς εἶν' ἔτοιμος νὰ πᾶν σὲ ταξεῖδι,
δύο ἔσ' ὅτ' ἄδδι δηλαδὴ καὶ ἄλλας τρεῖς ἔσ' ὅτ' ἔϋδι,
μελλούσης δ' ἀναστάσεως τὸ σῆματρον σημαίνει
κι' ὁ Σταφιδᾶς Πρωθυπουργὸς μὲ σχέδια προσμένει.

Ἐλάτε νὰ ξεσπάσετε ἔσ' τὴν κούτρα τοῦ κασιδίη,
ἔλατε νὰ σκώσετε τὸν κόσμον ἔσ' ὅτ' ποδᾶρι
τώρα ποῦ βγαίνει μπόλικον ἔσ' τοὺς κάμπους τὸ γρα-
καὶ ρητορεύουν σᾶν καὶ σᾶς τῆς Πλάκκας οἱ [σῆδι
Ἐλάτε νὰ φωνάξετε μαζί μας ἄντε ντέ, [γαϊδάροι.
ἔλατε νὰ μᾶς παίξετε τὸν Καραγκιῶζ-Μπενρτέ.

Σταφίδες, σιδηρόδρομοι, ἐπὶ δανείων δάνεια,
καὶ ἄλλα εὐτυχήματα κι' ἀνέλπιστα καὶ σπάνια,
μὲ σάπλιγγα Τυρρητικῶν τοὺς Βουλευτὰς φωνάζουν
κι' οἱ Φράγκοι τὰ ἐσάστισαν καὶ τὸν γιὰκὰ τινάζουν.
Ὁ διάβολος τοὺς ἔσκόψε τὸν κύρη καὶ τὴ μάννα...
Βασιλικὸ φύτευομε καὶ βγαίνει μαντζουράνα.

Χίλια καλά μᾶς ἔπλακωσαν, δὲν εἶναι μόνον ἓνα,
ὁ γαλαντόμος Σταφιδᾶς μᾶς τὰ χαρίζει προίκα,
καὶ ἄλ' αὐτὰ εὐρίσκονται σφικτὰ σφικτὰ δεμένα
σᾶν χοιρινὰ λουκάνικα, σᾶν μὲ τσαπέλα σῦκα.
Τοῦτο μ' ἐκεῖνο δένεται, τὸνα τραβᾷ τὸ ἄλλο,
κι' ἐγὼ δὲν ξέρω τί νὰ πῶ καὶ ποιὸ νὰ πρωτοψάλω.

Ἡ τῶν Ἑλλήνων δὲ πατρὶς ἀμέριμος χορεύει,
ἀπὸ μεγάλων ἀγαθῶν ἐχόρτασε χαρὰν,
καὶ σήμερὰ φῆρι φῆρι μὲ τὸ κερί γυρεύει
ἓνα μικρὸν δυστύχημα κι' ὀλίγην συμφορὰν.
Μὰ τῶν παθῶν τῆς δὲν ἔμπορεῖ τὸν τᾶραχον νὰ
κι' ἡ Δυστυχία φαίνεται πᾶς δι' αὐτὴν ἐχάθη. [παθῆ,

Κανένα μὴν ἀκούετε τεμπελχανὰ κλαψήρη,
ἔλατ' ἔδω, ποῦ καρτερεῖ ρουσφέτι καὶ παρὰς,
ἔλατε νὰ θαυμάσετε τούτ' ἄριστον τὸ ψᾶρι,
ποῦ ἔσ' τὰ νερά μᾶς ἔπιασε περιφῆμος ψαράς,
ποῦ τῶδε καὶ ὁ Βασιλεὺς μὲ ὄλο τὸ σᾶκῆρι
καὶ τὸ σταυρὸ του ἔκαμε μὲ τὸ ζερβὸ τοῦ χέρι.

